

Від тих подій, що в Бабинім Яру були, здригнулась аж до неба вся земля...

Сьогодні 29 вересня роковини масових розстрілів. Лише за 2 дні німці вбили близько 34 тисячі мирного населення, переважно дітей і жінок єврейської національності.

Братською могилою і символом Голокосту в Україні став Бабин Яр. З вересня 1941 року до кінця вересня 1943-го він був місцем регулярних розстрілів і захоронень, які проводили органи нацистської поліції безпеки та айзантицгрупи СД разом із військовою та цивільною владою Києва. Жертвами нацистів стали євреї, роми, українські націоналісти, радянські військовополонені, пацієнти київської психіатричної лікарні та інші національні чи соціальні групи, яких окупанти вважали ворогами або ж "просто зайвими". Бабин Яр – це некрополь для більше ніж 100 000 цивільних громадян та військовополонених.

«Дорога смерті», якою пройшли десятки тисяч євреїв 29 вересня 1941 року, пролягала від Лук'янівської площі по вул. Мельникова до перших воріт Єврейського кладовища, далі – на вул. Кагатну (нині – сім'ї Хохлових), потім по вул. Табірній (нині – Дорогожицькій). Біля входу до Братського кладовища у євреїв відбирали гроші, коштовності, документи, а також наказували залишати речі й верхній одяг. У кінці Братського (Воїнського) кладовища (нині – територія телевежі) люди повертали у прохід між огорожею кладовища та краєм яру. Розстріл відбувався на майже півкілометровому відтинку яру, який починався біля пам'ятника 1976 р., а закінчувався за теперішньою станцією метро «Дорогожичі». Людей змушували роздягатися догола та спускатися до яру, де клали долілиць, шар за шаром, а вздовж рядів ішли німецькі поліцейські й вбивали їх пострілами в потилицю.

Того дня, 29 вересня, німці встигли до 18.00 розстріляти близько 22 тисяч. Інших приречених загнали на ніч у порожні гаражі на вул. Табірній (сучасна Дорогожицька) і вбили наступного дня. Потім німецькі сапери підірвали схили, щоб засипати тіла, і змусили військовополонених вирівняти дно яру.

Трагедія Бабиного Яру - скорботні події, вони завжди живі, так само, як є живим біль втрати за кожним, хто пройшов дорогою смерті й поліг у братській могилі Бабиного Яру.

У цей день скорботи і пам'яті, ми приєднуємося до загальної печалі, співчуваємо болю та втраті. Нехай живе надія, що подібного більше ніколи не повториться!

 Будемо пам'ятати...